

Po babičce klokočí a po tmě strach
a do očí padl ti prach
proto vím, že je nutné vést řeči smutné o tom,
co bude potom,
až budu sám.

Ztratila jsi včera klíč, dnes ideál,
všechno je pryč, kdo by se smál,
proto vím, že se sluší mít smutek v duši,
vzlykat a tiše říkat,
já rád tě mám.

R:Opuštěné nábřeží, z modravého dýmu chrám,
nebo město bez věží,
řekni co chceš, to ti dám,
zlatý pohár s fermeží nebo snad s protěží,
bílý šat,
za jediný, jediný, jediný, jediný úsměv
chci ti dát.

3.Je tu však to klokočí a po tmě strach
a do očí padl ti prach
proto vím, že je nutné vést řeči smutné
o tom, co bude potom
až budu sám.